

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: "'Et Besøg'", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 4.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950814045856/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

at paadrage mig Eders Venstreb i samme Dieblit som jeg netop inderligt ønsker at vinde det Modfarte; men da man saa ofte hører Eder erklære at Politik er noget, Damerne ikke skulle besatte sig med, tænker jeg nok vi kunne blive gode Venner, uden at jeg med diplomatisk Forsigtighed behøver at bekræfte Eders Forsængelighed, for gennem den at skaffe mig Afgang til Eders Fortrolighed.

Dog, jeg beder endnu engang om Forladelse, thi jeg har taget feil! Jo mere jeg seer paa Eder, jo tydeligere bliver det, at det er Mennesker, jeg har for Die, og at Gienommeligheden stimer frem hos Enhver, sjøndt meer eller mindre paafaldende, og jeg erkjender tilsidst med Glæde at ikke to af disse ensartede Væsener, ere ganske ens. Min Interesse er vakt; jeg fortaber mig i Beskuelsen, og hvad der, ved første Blik viste sig ensartet og mekaniskt, udvikler sig ved den nærmere Betragtning, til en stor Mangfoldighed.

Dog, jeg seer ikke alene — jeg sees! Derom mindes jeg kun altfor tydeligt af de spudske, fiive Blik, af de foragtende Smil, som mødte mig fra alle Kanter, og, trods al min Driftighed, indgyde mig en Kølelse af Gaaklæthed, som jeg ellers kun er lidt bekendt med. „Hvad vil jeg i denne Kreds?“ tænker jeg med et Suk, og er allerede paa Vej til at bryde mit overlede Løfte om aldrig at gaae tilbage, da jeg, idet jeg vender Hovedet mod Vinduet, hører fra Guds klare Himmel vinker

mig, pludseligt mødes af et Blik, der, om det ikke er Ginen, dog har modtaget, og gjenstraalet noget af dens skjære, venlige Klarhed. Hvad kan være saa skient som en Kvinde's Blik, — og hvad igjen kan gjøre et saa isnende, ushyggeligt Indtryk!? For et Par Dines Skyld, som dem, der nylig saae ind i mine med tillidsfuld, forstaaende Mildhed, vilde jeg sige et evigt Farvel til mine Lustflotte, og for Livstid boe og bygge iblandt Eder. Hvormeget mere opmuntres jeg da ikke dertil, ved at see mange lignende Stjerner straalet frem, som alle venligt tilvinkle mig et „Velkommen!“

Men selv hos dem af Eder, der betragte mig med de bedste Dine, seer jeg en vis Forundring over min Dyrkelse udtrykt, et Duffe var at jeg skal erklære hvorfor jeg er kommen, og hvad jeg vil. Det er en billig Forundring, som jeg skal gjøre mig al Umage for at tilfredsstille.

Erre ikke, at jeg vil stille mig paa en Hjedestol, og holde Taler for Eder. En saadan Idee have I muligvis faaet ved mit tidligere yttrede Forsæt, at indvie mit Liv til en Kamp for Kvindens Frigjorelse. Jeg har jo altid sagt „vi“, ikke „I“, naar jeg talte om Kvinderne, og derved vist at jeg ikke stiller mig udenfor, men midt iblandt Eder, og allerhelst vil virke i Forening med Eder, for den Sag jeg bekjender mig som Tilhænger af. Det er ikke i mine Tanker mig, den Fri, der skal frigjøre Eder, men os, der tilhammen skulle tilkæmpe os „Guds